

Der er ikke tale om en udtømmende opregning af omstændigheder, der kan betragtes som skærpende. Således kan eksempelvis barnets alder i sig selv medføre, at forholdet skal omfattes af den skærpede strafferamme. Har barnet været udsat for trusler eller særlig ydmygende eller fornædrende handlinger kan dette ligeledes medføre, at forholdet skal omfattes af den skærpede strafferamme.

Det strafferetlige værn mod seksuel udnyttelse af børn i erhvervsmæssigt øjemed vil hermed tillige efter Justitsministeriets opfattelse blive styrket. En tilsvarende forhøjelse af strafferammen under skærpende omstændigheder foreslås indsat i § 230.

Hvorvidt optagelserne eller udbredelsen mv. skønnes at være af mere systematisk eller organiseret karakter vil afhænge af en konkret vurdering, hvor bl.a. omfanget af produktionen og udbredelsen vil kunne indgå.

Med de foreslåede forhøjelser af strafferammerne i § 230 og § 235, stk. 1, vurderer Justitsministeriet, at Danmark opfylder forpligtelsen i rammeafgørelsens artikel 5, stk. 3, litra c. Det bemærkes i den forbindelse, at der, hvis der samtidig med en overtrædelse af § 230 eller § 235, stk. 1, foreligger en overtrædelse af straffelovens § 245, § 249 eller § 252, stk. 1, kan straffes for begge overtrædelser.

2.5.4.5. De foreslåede forhøjede strafferammer er en følge af forpligtelserne efter rammeafgørelsens artikel 5. Strafferammeforhøjelserne giver domstolene mulighed for i højere grad at graduere strafudmålingen, navnlig i sager om optagelse og udbredelse af børnepornografisk materiale af mere systematisk eller organiseret karakter, hvor barnet har været udsat for fare eller grov vold, eller hvor der forvoldes barnet alvorlig skade.

2.5.5. Øvrige forpligtelser

Tillægsprotokollen indeholder – som anført i pkt. 2.2. ovenfor – bestemmelser om ansvar for juridiske personer (artikel 3, stk. 4). Endvidere indeholder forslaget til EU-rammeafgørelse bestemmelser herom (artikel 6 og 7). Disse forpligtelser må efter Justitsministeriets opfattelse anses for opfyldt med straffelovens § 306 om juridiske persons strafansvar.

Det følger af artikel 5, stk. 3, i forslaget til EU-rammeafgørelse, at medlemsstaterne skal sikre, at en person, der er blevet dømt for en overtrædelse omfattet af rammeafgørelsen, midlertidigt eller permanent kan forhindres i at udøve aktiviteter, der indebærer tilsyn med børn, hvis det er relevant. Det er Justitsministeriets vurdering, at dette er opfyldt ved reglerne i bl.a. straffelovens § 79, stk. 1 (frakendelse af retten til at

udøve virksomhed) og § 236 (pålæg givet ved dom for seksualforbrydelse).

Som det blev anført i pkt. 2.2. forpligter tillægsprotokollen deltagerstaterne til at kunne udøve jurisdiktion (straffemyndighed) i tilfælde, hvor en overtrædelse, som er omfattet af tillægsprotokollen, er begået på vedkommende deltagerstats område eller på det skib eller luftfartøj, der er registreret i den pågældende stat. Denne forpligtelse svarer til, hvad der følger af straffelovens § 6.

Herudover fremgår det af artikel 8 i forslaget til EU-rammeafgørelse, at en medlemsstat desuden skal sikre, at den har straffemyndighed, når lovovertrædelsen er begået til fordel for en juridisk person, der har hjemsted på medlemsstatens område, eller når gerningsmanden er statsborger i medlemsstaten. Danmark agter i den forbindelse i medfør af rammeafgørelsens artikel 8, stk. 2, at afgive en erklæring om, at Danmark i de i artikel 8, stk. 1, litra b, omhandlede tilfælde (egne statsborgere) betinger straffemyndigheden af, at forholdet også er strafbart efter lovgivningen i det land, hvor forholdet blev begået (dobbelt strafbarhed).

Justitsministeriet har overvejet, om forbeholdsdgangen i artikel 8, stk. 2, også bør udnyttes for så vidt angår de i artikel 8, stk. 1, litra c, omhandlede tilfælde (til fordel for juridiske personer med hjemsted i medlemsstaten), da disse tilfælde synes at omfatte forhold, der kun har en meget begrænset tilknytning til Danmark. Ved gennemførelse i dansk ret af EU's rammeafgørelse om styrkelse af de strafferetlige rammer med henblik på bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold og af EU's rammeafgørelse om bekæmpelse af handel med mennesker (lov nr. 380 af 6. juni 2002) er et sådant forbehold taget over for tilsvarende jurisdiktionsbestemmelser i de pågældende rammeafgørelser.

Det kan desuden oplyses, at Justitsministeriet har nedsat et jurisdiktionsudvalg, som skal foretage en generel gennemgang af straffelovens bestemmelser om jurisdiktion (straffemyndighed).

På den baggrund har Justitsministeriet på nuværende tidspunkt fundet det rigtigst, at der tages et forbehold over for den nævnte jurisdiktionsbestemmelse i artikel 8, stk. 1, litra c. Det indebærer, at straffelovens § 8, stk. 5, ikke vil kunne anvendes på forhold, der er omfattet af artikel 8, stk. 1, litra c. Om der i øvrigt måtte være dansk straffemyndighed med hensyn til sådanne forhold, vil bero på de øvrige jurisdiktionsbestemmelser i straffelovens §§ 6-9.

Bestemmelsen i tillægsprotokollens artikel 4, stk. 3, hvorefter en deltagerstat skal kunne udøve jurisdikti-